

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMÉGYE POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI LAPJA.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fill. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 5 korona. — Telefonszám: 14.

Felelős szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelenhetésként egyszer, 6 oldalon vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Gazdasági önállóság.

Székelyudvarhely, feb. 24.

Látnivaló, hogy a közjogi harc lassankint a gazdasági kérdések terrenumára siklik át. Mialatt a nemzet elemi erővel követeli alkotmányadta és biztosította jogait, azalatt az opportunisták észrevétlen kanyarodással a közgazdasági kérdések útvesztőjébe igyekeznek az ország közvéleményét terelni. Csodálatos egyértelműséggel kezdik hirdetni, hogy elvesztjük nemzetközi hitelünket, mert nincs kiegyezés; tönkremegyünk, mert külkereskedelmi szerződéseket nem köthetünk. Ennélfogva kell osztrák-magyar autonom vámtarifa Kinek kell? Annak, aki hasznát látja. Ah! Tehát Ausztriának van olyan égető szüksége az új vámtarifára.

Igen szépen köszönjük opportunus államférfiaink szives érdeklődését s valóban meghatva veszünk tudomást gyötrő aggodalmaikról, de kérnünk kell őket, hogy a saját fejüket ne tévesszék össze a nemzetével. Bizony nekünk nem fáj az osztrákok feje. A közelmúlt viharos eseményei még nagyon is élénken élnek bennünk, s most, hogy a közjogi harcot gazdasági kérdések előtérbe tolásával igyekeznek elfojtani, egyszermind kiütközni kezdenek az osztrák államférfiak intrikáinak mozgató rugói is. Nem annyira a mi alkotmányos jogaink érvénybe helyezése fáj nekik, hanem inkább Ausztria gazdasági fölényét féltik nemzeti önállóságunk erőteljesebb kidomborításától. — Sőt tovább megyünk. Abban bizakodnak az osztrákok, hogy a nemzet politikai aspirációinak letörése kimeríti az ország ellentálló erejét s a régóta vajdó

gazdasági kiegyezési kérdésekben — a magyar érdekek félretolásával — ismét Ausztria diktálhat.

Mindazon ellenzett — de egyébként alkotmányuk által részünkre elévülhetetlenül biztosított — közjogi vívmány mellett, melyektől erőszakosan elütni akarnak, a nemzet most már föltétlenül érvényesülést fog keresni a gazdasági élet egész vonalán is. Ha egyéb baja nincs Ausztriának s ezeket a kérdéseket reánk kényszeríti, nem fogunk kitérni azok elől sem. De ma már világosan és tisztán látjuk a helyzetet.

Élni, erősödni és gyarapodni akarunk. Élni nemzeti mivoltunkban, erősödni anyagi erőben és gyarapodni — jövendőnk biztosítására — hatalmi sulyban. Eltekintve közjogi helyzetünktől, elérnénk-e mindezt, ha Ausztriával ismét megkötnénk a gazdasági kiegyezést, szóval ha közös vámtarifa alapján, közös külkereskedelmi szerződéseket kötünk?

Majd négy évtized gazdasági tanulságai fekszenek előttünk. Megtanulhattuk ezekből, hogy merő képtelenség olyan közös vámtarifát készíteni, mely „mindkét állam mezőgazdasági és ipari érdekeit egyaránt védi.” Végre is a megváltozott viszonyokai számot kell vetnünk. Számolnunk kell nemcsak a nemzetközi vámpolitika felszínre került és mind erőteljesebben nyilvánuló védő-vámos irányzatával, hanem főleg azzal a döntő körülménnyel is, hogy míg egyrészt mezőgazdaságunk mindinkább a belterjes művelés, sőt a mezőgazdasági ipar intenzívebb felkarolása felé hajlik; addig másrészt csenevész kisiparunk helyét lassankint a közép- és nagyipari vállalkozások kezdik elfoglalni.

Az átalakulás ezen kritikus idejében, midőn a czéltudatos vámpolitika szinte természetes

szülője, élesztője és oltalmazója a termelésnek, valamint a versenyképes fejlődésnek; akkor, midőn tudjuk, hogy Ausztria gazdasági viszonyai is lényegesen megváltoztak: nevezetesen ipari befektetései jórészt amortizálódtak s mezőgazdasági kulturája emellett lényegesen kibővült; akkor, midőn ezek egybevetésével kétséget kizárólag megállapíthatjuk, hogy a közös autonom vámtarifa, mint az ennek alapján kötött külkereskedelmi szerződések Ausztria iparát és mezőgazdaságát egyaránt oltalmazzák, de a mi iparunk fejlődését egyáltalán nem, mezőgazdaságunkat pedig csak annyira és azon határig védik, ameddig az Ausztria érdekeibe nem vág; szóval ha ott tartunk Ausztriával még most is ahol 1865-ben, midőn az „osztrák birodalom“ külkereskedelmi helyzetének feltartására kiküldött Revoltella-bizottmány hazánkat gyarmat módjára kezelte s szabadabb mozgásunktól a „birodalom“ gazdasági harmoniáját féltette: kérjük, akad-e ebben az országban öntudatos ember, aki elérkezettnek ne lássa az időt arra, hogy zászlót bontsunk és nemzeti létkérdésnek deklaráljuk az önálló vámterület és teljes gazdasági függetlenségünk tényleges kivívását.

Ne feledjük e mellett azt sem, hogy 1899-ben már az önálló vámterület jogállapotába jutottunk s csupán az 1899. évi XXX. t.-cz. vagyis az u. n. Széll-formula gátolta meg, hogy ezt a jogállapotot kiaknázhassuk, akként értelmezvén az 1867. évi XII. t.-cz. 68. §-át, hogyha eddig kénytelenek voltunk vele, ezentul önállóan veszünk részt a gazdasági közösség fentartásában. Szerencsére ez a képtelen állapot 1907. december hó 31-én megszűnik s ekkor ismét beáll automaticæ az önálló vámterület jogállapota.

A pervesztő.

— Irt: Zöldi Márton —

Hijjas Benedek ügyvéd színeket váltott, va' ahányszor pört vesztett. A színváltásnak nem vallotta kárát. Alapszíne oly csunya volt, hogy azon minden változás csak javíthatott. Pöreit rendszeresen elvesztette. Nem mintha a fátum ellene konspirált volna, nem mintha nem lett volna elegendő tanultsága, körmönfontósága, hogy klienseinek igazát megvédje. A baj az volt, hogy klienseinek nem volt igaza. Hijjas Benedek olyan pöröket szeretett vállalni, melyekben nem bizott senki. Legszívesebben képviselte azokat a kétségbeesett ügyeket, melyeket csak erőszakkal, rabulisztikával, a bírói kognició alattomos megtevéstésével lehetett megnyerni. Mindezt jól tudta. Tisztában volt magával s a dologgal. S mégis minden elvesztett pör felkavarta epéjét. Rákvörös foltok gyultak ki az arcán. Szidta, piszkolta a bírakat, azokat, kiket nem tudott becsapni. Ózinte elkeseredéssel beszélt arról az igazságról, amely nincs.

A Sinka-féle pörben kedvezni látszott a szerencse. Az első fokon elvesztette ugyan, de a táblán megnyerte. Rosszabb véleménynyel senkiről sem volt, mint klienséről, Sinka Péterről. Nyájas, istenes szavu gizembernek ismerte; olyan embernek, a kitől minden kitelik. Ennek a vagyoni érdekeit védte minden erejével és főleg minden erőszakoskodásával. A per tárgyát az képezte, hogy Sinka Péter, mint unokahugának, Sinka Teréznek gyámja, mindenféle alattomos paktikával elbarácsolta a vagyonát. Három kisebb földbirtokot kezelt, mint gyám s addig

cserélgette, adta el, még végre alig maradt belőle valami. Hiteles okiratokkal, bírói becslésekkel csapta be a gyámhatóságot. A gyámhatóság aztán megemberelte magát s pörrel támada az alattomos, rosszlelkű gyámot. Körülbelül negyvenezer forint érték körül forgott a pör, melyet a királyi tábla Sinka Péter javára döntött el.

Hijjas Benedek nagy és jogos reményekkel tekintett a kuriai ítélet elé. Éppen készült az utolsó periratot megírni. Jól össze szedte magát. Talált két kuriai döntvényt, mely kliense mellett szólt. Hasonló esetekben a kuria a gyám mellett döntött. A „hasonló esetekkel“ nagyon sikeresen lehet operálni s Hijjas Benedek tudta, hogy a kuriának csak imponál: a kuria.

Aznap este, mikor az utolsó perirat fogalmazásához akart kezdeni, az utcán találkozott egy sovány, szeplős, rövidlátó leánykával, ki félszegen köszöntötte:

— Jó estét Benedek bácsi!

Az ügyvéd megismerte. Sinka Teréz volt, az a leány, a kit ő jogi csalafintasággal s kuriai döntvényekkel kifosztani készült Sinka Péter s a maga javára. A köszöntést mindazonáltal nyájasan fogadta. Beszédbe elegyedett vele s a beszélgetés során megtudta, hogy ez a szegény leány, szegény rokonoknál van félig cselédsorban.

Mintha egy kis nyugtalanság fogta volna el. Mikor hazaért s az íróasztalhoz ült tollal a kezében, kissé elgondolkozott. Sok minden tolakodott az emlékébe.

Ilyeténképp monologizált:

— Ez a Terka már huszonhat éves. Igen

annyi. Huszonhárom éve, hogy patvarista voltam az apjánál. Akkor három éves volt. Hogy szerették, hogy dédelgették. Egyetlen leány volt. Sokszor járt keresztül az irodán. Emlékezett, hogy a kis gyermekleány ilyenkor átölelte a térdét, s nagy ragaszkodást tanúsított iránta. Őt szerete legjobban. Később is. Igen, ez a leány ösztönszerű ragaszkodást érzett iránta. Milyen buták az ösztönök, tudniillik az emberek. A kutya mennyivel jobban tud disztigválni abban, hogy kit kell szeretni. Sajnálni kezdte azt a szeplős, félszeg hajadont. Valami emberi érzés mozdult meg benne. De ez nem sokáig tartott. A fiskális küzdelem nélkül legyőzte az embert.

Irni kezdte a periratot. A nagy, szálkás betűk, mint a mozgósított pókok szaladtak a papiroson. Egyik ivet a másik után lepték el. Ilyen perben a méltóságos kuriának mindent el kell mondani. Következett a punctum száliens: a két kuriai döntvény. Itt a perirat hangja fohászszzerű hangot mutatott: „nincs és nem lehet okom kétkedni, hogy a méltóságos kuria az analog esetekben hozott határozatok szellemében fogja az én megtámadott igazságot mérlegelni... A jogegyenlőség nagy elvei stb.

Minden kifejezést alaposan megrágott. Törölt, javított. Többször egész ivatek eldobott, mert gyengének találta a jogi érvelést, pongyolának a stílust.

Ki akart magáért tenni. Egész éjszakáját feláldozta ennek a periratnak. Ujra és újra elolvasta. azaz elszavalta. Szava helyenkint szinpadiason, pátétikusán hangzott. Szeméből diadal mosolygott.

Hijjas Benedek büszke volt munkájára, s mikor az utolsó oldalt leöntötte a homok-porzóval, bókot vágott magának:

További huzódásnak aztán helye nem lehet. Ma már az önálló vámterület vagyonszűzítő veszedelmével hiába hozakodnak elő a bécsi udvar viharadai. Teljesen torkig van az ország azokkal a nagyképűsködő kijelentésekkel, amelyek a vámpolitika rejtelmeitől igyekeznek elrettenteni a jámbor halandót. Vajon a paraszt forgatja-e fejében az egyensúly szövevényes törvényeit, midőn kutja fölé gémes vízmerítőt állít s vajon matematikai alapon számítja-e ki az emelő karok hatását, midőn a rud alá követ dug, hogy a terhet könnyebben mozdíthassa?

Miről van szó? Arról, hogy védjük és fejlesszük termelésünket s ily módon mind jobban földuzzassuk a nemzet természetes erőforrásait. Az egészséges vámpolitikának ez az egyetlen szilárd alapja. Ezt nemcsak érti, hanem érzi is mindenki, s ezért nincs az országban — néhány politikust kivéve — egy számbavehető híve se a gazdasági közösségnek. Hiába, felnyit a nemzet szeme s éberem figyel azokra az „előértekezletekre” amik folynak. Hát csak tanácskozzanak az urak, de egyet ne hagyjanak ki a számításból. Legyenek elkészülve arra, — s ez ne okozzon nekik kínos meglepetést — hogy közös autonom vámtarifát az ország részéről nem kapnak. Csak tanácskozzanak békességgel és érdekeinknek szerezzenek érvényt még akkor is, ha Ausztria szíve megrepedne a gazdasági önállóságunk révén — szerinte — bekövetkező romlásunkon.

BELFÖLD.

— A német szerződés. —

Budapest febr. 24.

Az osztrák-magyar monarchiával megkötött vám- és kereskedelmi szerződést a német birodalmi gyűlés tegnap harmadik olvasásban is elfogadta. Evvel ezt

— Ezt jól csináltad, Benedek . . .

Már egész világos volt, reggeli hét óra, mikor az irodaajtó megnyílt, s a segédje belépett. Ez a segéd komor, szürke alak volt, barátságosan tekintettel, s kopott kabáttal. Egy öreg, szilenciumos ügyvéd, kinek néha napokig nem lehetett szavát hallani.

Most is halkán, rossz kedvvel mondott jónapot; s leült az aszalához. Hijjas csodálkozva kérdezte:

— Mi az, ilyen korán? Még hét óra sincs. A segéd dühnyögve válaszolt:

— Sietek, délre szabadulni akarok . . .

— Valami fontos dolga van? tudakolta a principális.

— Van, — hangzott a kurta válasz.

Hijjas Benedeket bántotta a kíváncsiság. Mi csoda sürgős dolga lehet az ő vén segédjének, a szilenciumos ügyvédnek? Tudta, hogy teljesen zárkózott életet él. Nincsenek rokonai, barátai. Ha lennének se hederitene rájuk. A legönzöbbs, a legczinikusabb embernek ismert.

— Hová készül délbe, spektábilisz? — Kérdezte tőle.

— Átmegek Szalakra.

— Valami peres ügy?

— Nem peren kívüli.

Hijjas Benedek szeretett alárendeltjeivel ingerkedni.

— Csak nem háztüznézőbe megy?

Az öreg segéd nem válaszolt. Nem tartotta érdemesnek. Hijjas Benedek bosszankodva kérdezte újra:

— Hát mi az istennyilát keres maga Szalakon? A rosszkedvű ember hátrafordult s a vállán át adott választ.

— Egy árverést akadályozok meg.

— Árverést? Kinél?

— Egy fiatal bérlőnél.

— Hát mi köze hozzá?

— Semmi. Az a fiu egyik volt principálisomnak a fia.

— Ugy? Azért? S hogy akadályozza meg?

— Legálisan. Kifizetem az adósságot.

— Tyűh, teringette? Csak ugy?

— Csak ugy . . .

a szerződést a német birodalmi törvénytarba beczikelyezte.

Ennek a ténynek a magyar politikai válságra a legnagyobb hordereje van. Jelenti azt, hogy semmiképen sem képzelhető olyan kormány, mely ezt a szerződést ne vállalná, mely ezt a magyar országgyűlés elé baladéktalanul be ne terjesztené, mely kötelezettséget ne vállalna, hogy a javaslatot ez év végéig elintézte. Ez nézetünk szerint minden kabinetalakítás conditio sine qua non-ja.

Mert lehetetlenségnek tartjuk, hogy a korona megengedné egy belső politikai krízisnek a monarchia nemzetközi helyzetére való olyan kihatást, hogy mi egy nemzetközi megállapodást meg ne tartanók. Hiszen ez annak dokumentálása volna a külföld előtt, hogy ez a monarchia belső válságai folytán annyira meggyöngült, hogy immár szerződésre is képtelen és képtelen megtartani bármilyen megállapodást.

Azonfelül Németországgal nem is lehet olyan könnyedén paczkázunk. Kétségtelen, hogy beczikelyezet szerződés megdőlése Németországot is módfelett kellemetlenül érintené. A német birodalom vezető államférfiainak ez érthető rossz hangulata azonban rajtuk bosszulná meg magát. Ha mi azt a szerződést meg nem tartanók, alig jutnánk abba a helyzetbe, hogy a német birodalom velünk újlag szerződjék. Érvénybe jutnának tehát a német autonom vámtarifának magas vámtételei, melyek egy csapásra véget vetnének gyersterményeink, állataink, gabonánk egész kivitelének, a mit pedig most megállapított szerződés biztosít.

Ilyen körülmények között kabinet, mely a megállapított német szerződést nem akceptálná, nem igen képzelhető.

Am ez a szerződés a vámterület közössége alapján kötött meg. Lejárataának terminusa pedig az 1917-ik esztendő.

Kérdezzük már most, miképen képzelik lehetségesnek, hogy mi a vámterületi közösségre fektetett szerződések tartamának kellő közepén, 1907-ben külön vámterületet állítsunk fel? Hiszen a szerződések tartama alatt nem helyezkedhetünk olyan gazdasági alapra, mely a szerződések kiindulási pontjával homlokegyenest ellenkezik! Ez ismét csak avval volna egyelő, hogy a nemzetközi megállapodást megtartani nem vagyunk hajlandók.

Hijjas Benedeket újra valami kellemetlen érzés lepte meg. Idegösen pödörgette gyér bajuszát.

— Kifizeti az adósságot? Nagyon szép . . . Nem is tudtam, hogy annyi felesleges pénze van.

— Van annak a ki meg nem issza.

— Igaz. Hát csak tessék kifizetni, amennyi jól esik. Nekem semmi közöm hozzá.

De azért egyre nőtt a buszusága. Az egész úgy hangzott, mintha ez a vén, szilenciumos fiúkáris azt mondta volna neki: látod különb ember vagyok náladnál. Te ezt nem tennéd meg. Mástól eltérte volna szótlanul, érzéketlenül, de ettől az embertől fáj neki. Nagyon csekélyre taksálta még a szilenciumtól eltekintve is. Mérgesen rászólt:

— Helyes, amice, de előbb másolja le ezt a periratot. Vigyázzon, minden szó fontos. Még az ékezet is. Sokkal fontosabb, mint a nagylelkűségi roham, ámbár semmi közöm hozzá . . .

A vén segéd végiglapozta a conceptust.

— Délre készen lesz — mondotta.

— Helyes. Alászolgája! Az ajtóban megállt. Küzdeni látszott magával. Aztán daczosan, büszkén visszajött s oda lépett a segédhez.

— Várjon egy pillanatra. Azt hiszem, kissé hosszú lesz a perirat. Törölök belőle, adja ide.

Felkapott egy veres plajbászt, három oldalt törölt. Azt a három oldalt, amelyen a kuriai döntvényekre hivatkozott. Visszaadta a periratot a segédnek:

— Így írja le tisztelt jótévő . . .

Nagyot fujt s elégedetlen távozott.

— Olyat én is tudok, — mormogta fogai között.

Három hónap mulva megjött a kuriai ítélet. Sinka Pétert elmarasztalták a kártérítésben s az összes felmerült költségekben. Mikor Hijjas Benedek tudatta vele a lesújtó valóságot, a nyájas ember arca eltorzult a dühtől.

— Hogy lehet ez?

— Hogy? — Ugy, hogy nem lehet minden pert megnyerui. Másoknak is élni kell . . .

— Másoknak?

— Igen másoknak, a becsületes embereknek. Azokat nem lehet minden jogsegélytől elzárni . . .

(Utánnyomás tilos.)

Éppen ezért nem igen értjük ezt az általános meggyözdést, hogy az önálló gazdasági berendezkedésnek akadályja nincs. Mi erős kételkedéssel fogadjuk ezt a hirtelést, mert üres szólamnak tartjuk, melynek nehézségei mind a gyakorlati kivitel időpontjában lesznek világossá a baloldal előtt, melynek nagy része nyilván még mindig csak jelszavakkal dolgozik, elfeledvén azt, hogy ők most guvernementális párt és most már meg is kell csinálniok azt, a mit hirdetnek.

Sőt tovább megyünk. Ha a baloldalon azt hirdetik, hogy akadályok ma még csak a katonai kérdések körül vannak, mi ellenkezőleg azt véljük, hogy ezen a téren könnyebb a megoldás. Mert itt csak egy vélemény meggyözdéséről van szó. Annak a meggyözdésnek megczafolásáról, hogy a magyar kommandó nem érinti a hadsereg harczképességét. Mert itt a megoldás a nemzetközi helyzetünkre ki nem hat.

A gazdasági kérdésekkel azonban csúján kell bánnunk és a dolgot úgy készíteni elő, hogy a közös vámterület most ez alkalommal utójára köttessék meg. Az idő is rövid. Alig néhány hónap van hátra a munka szükséges idejéből. Ezen a ponton még nagy komplikációk lehetnek.

Politikai jegyzetek.

Budapest, február 24.

A képviselőház utolsó ülése és sok ülése azelőtt úgy folyt le, hogy a parlamenti palota tájkán lovas rendőrök vágattak, a kapuktól ötszáz lépésnyire gyalog rendőrök taszigálták, tolták hátrafelé a népet.

Most pedig hirtelen annyira megváltozott a világ, hogy az örvendeztető nép, az ujjongó közönség a Ház első ülése napján egészen a palota bejárata előtt állt. Nagy tömegek verődtek össze az országház környékén és ezernyi tömeg sorakozott a törvényhozás templomának küszöbe elé. És se közel, se távol egy rendőr sem volt látható! És a rend nem bomlott fel; mindvégig példás rend maradt.

Mit csináljon ilyenkor a szegény fölöslegessé vált rendőr?

Ácsorog és a ásit néptelenné vált utcák során, unalmában nézegeti a kirakatokat, álmélkodik a Lotz-képek fényképmásolatain és fölcsap műbirálónak!

A számár betéved a virágos kertbe és lelegeli a legszebb rózsákat.

A horvátok a szabadelvűpárt első patkányai. Ők már elváltak a kormányparttól, mely nem kormánypart többé. Bejelentették Tiszának, Tisza bejelentette a szabadelvűpártnak, hogy a horvát képviselők külön alakulnak és külön horvát kört szerveztek. — Elnöke, jegyzője, gazdája, bizonyára helyisége is van már a legújabb pártkörnek.

A derék horvátok! Kiknek állandó jelszavuk: Magyarországért — semmit, Magyarországtól — mindent!

Most természetesen külön pártkör kell nekik, mert még nincs új többség, nincs új kormány, mely megjutalmazhatná a testvéri támogatást.

Mondják, hogy az okos, számító szászok (tizenhárman!) szintén ki fognak lépni a szabadelvűpártból, csak a kedvező, alkalmas pillanatot várják.

A képviselőház az egész ország érdeklődése és feszült figyelme közt választotta meg új elnökét. A választás azzal végződött, hogy az egyesült ellenzéki pártok jelöltje, Justh Gyula győzött hatvankét szótöbbséggel. Justh tehát az új ház elnöke és annak a révén a függetlenségi párt most már just formál ahhoz, hogy a parlamentet, a politikát, az országot ő kormányozza.

De Bécs azt feleli erre, hogy: Just sem az fog történni, amit a többség akar!

És eszébe jut hirtelen, hogy azelőtt sem a többségi akarat érvényesült. Most nem a szabadelvűpárt, nem Tisza István, hanem — Bécs obstruál.

Mikor a választás véget ért, drámai módon izgató jelenet bontakozott a szem elé. Megjelent

és átvette Magyarország képviselőházát az ellenzék kebeléből való új elnökség. Az öreg Madarász letípett, kísérve a korjegyzőktől, az elnöki emelvényről és felvonult oda az ellenzéki háznagy vezetésével a három ellenzéki elnök és a baloldali jegyzői kar. Mikor Justh Gyula zöld bársonymentés daliás alakja megjelent az elnöki helyen, a legszürkébb fantáziával rendelkező ember is úgy érezhette, mintha valamely álomkép lengene elébe. Vagy nem álom-e mindaz, ami itt történik? Mily változás! Látjuk ugyanazon alakokat, a kik most az országgyűlés élére állanak, a mint a darabontokat kiverik és felforgatják az elnökök, miniszterek székét. És a nemzet helyeselte tettüket. A nemzet folytatta azt, a mit ők kezdtek: lekergette az elnöki emelvényről a régi elnökséget, azután fölláttotta az elnöki és miniszteri székeket — számukra

Érdekes momentum a választásnak, hogy a jegyzői karba Szakáts Zoltánt, Székelyudvarhely város képviselőjét és még jelenben polgármesterét is beválasztották, kit a Bánffy-párt a maga részéről jelölt ki. Szakáts Zoltánt, mint munkás, tevékeny polgármestert ismernek ide fent és a higgadt, konziliáns, választékos modoru fiatalemberre e szerint szép jövő vár.

*

A téli választás nagy meglepetései, országos eseményei közt a figyelem egészen eltérő volt az apró-cseprő helyi küzdelmek multságos eseteiről. Pedig volt elég kacagató a kisebb méretű csetepaték során.

Egy főszolgabíróval valahol képviselőül szemelt ki. Ha föllép, biztosan megválasztják. Hát beadta nyugdíjazásért folyamodó irását a nemes vármegyéhez. És hogy a leendő Nagyságos képviselő ur nyugdíjazása annál könnyebb legyen, a vármegye főorvosa kiállította a főszolgabíró urról a bizonyítványt, hogy teljesen munkaképtelen!

Teljesen munkaképtelen? No akkor okvetlenül megválasztják képviselőnek!

De a teljesen képtelen főszolgabíró a követválasztáson csodák csodája! mégis megbukott.

Visszavette tehát a bizonyítványt a nemes vármegyétől és most — tovább szolgálja a magyar közigazgatást...

*

A Pester Lloyd vezércikkben megsértette a magyar nemzetet.

A függetlenségi pártnak ment ugyan neki adáz gyűlölettel, de támadása tulajdonképpen a — magyarságnak szólt. Cikkében ugyanis azt írta, hogy az ellenzéki, 48-as karaván a legmélyebb Ázsiából tört be a parlamentbe és kani-báli orditással a csárda dubaj parasztságát hozta magával. A német ujság szerint a mostani válság nem kormányválság, nem is parlamenti válság, hanem valóságos kulturválság, mert a műveletlen csordák betolakodását jelenti s elszakítja Magyarországot a nyugateurópai művelt világtól és hazánkat a kelet barbár pusztájává süllyeszti.

De ki győzné a durva támadás minden sértését felsorolni?

Az ellenzéki pártok és a felháborodott magyarság ezrei a fővárosban mindenféle megtorlást terveznek a Pester Lloyd ellen.

Ez azonban mind kevés! Az egész országnak egyértelműen kellene e német lap ellen a lesújtó ítéletet kimondania!

*

Minél kevesebb reménye van a kibontakozásnak, annál inkább előtérbe tolul az átmeneti miniszterium kérdése. Bécsből ennek a tervét említik s úgy látszik, hogy azok a tanácskozások, amelyeket Andrássy Gyula gróf az ellenzéki pártok vezetőivel folytatott, erre a tervre vonatkoztak. Ezzel a tervvel van kapcsolatosan az a hír is, hogy Darányi Ignác, aki ez idő szerint a disszidensek csoportjához tartozik, megbízást fog kapni a kabinetalakításra.

Közös pártközi vélemény az, hogy az átmeneti kormány politikai színezetnélkül kell lennie.

Tervszerint az átmeneti kormány csak négy-öt tagu lenne. Programja pedig csupán a következőkre szorítkozik:

1. A négy havi indennitás megszavazása.
2. A választási reformok megalkotása.
3. Az ujonczjutalék változatlan megszavazása.
4. A horvát egyezmények megkötése.

*

Az osztrákok csonka parlamentjében a kormánynak, a kamarilla és az uralkodó család tagjainak a legtöbb kellemetlenséget Sternberg gróf okozza, aki sokat beszél és mindig merészen, szabadon beszél és mindig ugyancsak vas-tag igazságokat vagdal a császár tanácsadóinak, főgenerálisainak és a főhercegeknek fejébe.

Csütörtökön Sternberg gróf felpofozott egy császári tanácsost, mert ez bohócnak nevezte őt; pénteken pedig Sternberg gróf megbuktatta a reichsrath elnökét. Az elnök (Vetter gróf) megvonta tőle a szót; de Sternberg a Házhoz appellált, amely csaknem egyhangulag megengedte, hogy — tovább beszéljen. Erre az elnök beadta lemondását. Sternberg gróf pedig tovább beszélt, csipős és csiklandós dolgokat a dinasztiairól. És a mikor már nagyon sok borzot tört a dinasztia orra alá, kijelentette, hogy ő dinasztikus érzelmű és gunyosan felszólította a miniszterelnököt, hogy — védelmezze meg a dinasztia becsületét...

És ezt a szabadszáju Sternberg grófot, ó sors iróniája! Königrätz küldte a reichsrathba.

Fegyelmélettség.

Székelyudvarhely, febr. 24.

Nem szeretem azokat az embereket, a kiknek kétféle arczuk van. A vasárnapi és a hétköznapi. A kik — ha érdekük úgy hozza magával — sugárznak a szeretetreméltóságtól, de ha fel vannak szabadítva a figyelő szemek tekintete alól: kedvetlenek, indulatosak vagy kellemetlenek.

Jól megjegyzendő: ez a színészkedés, ez a hamis látszat-keltés még nem fegyelmélettség. Ez csak egyszerű alakoskodás, közönséges fogás, az igazi fegyelmélettségnek csak a máza, s mögötte ott a durva vagy értéktelen agyag. Pedig nagyon sok ember él az ég alatt, a kinek a vasárnapi arca gyönyörűen ki van festve, míg a hétköznapi barázdás, érdes, báj és kellem nélkül való.

Más, egészen más a külső és az erkölcsi fegyelmélettség, a melynek gyökere a szív jóságában, a lélek műveltségében, az akarat erejében vagy a nevelés tökéletesedésében van.

Bizonyos, hogy ezt a tökéletesedést egyéni tulajdonaink teszik könnyűvé vagy nehézé. Az ingerlékeny, indulatos temperamentum nehezebben szorítható békóba, mint a természetből szelidebb és hajlékonyabb. De mint mindennél, itt is a nevelés — akár önmagunk nevelése is — játszsza a főszerepet. Minél később kezdődik a nevelés, annál nagyobb nehézségeket kell leküzdenünk, annál nehezebben esik megtanulni, hogy miként uralkodjunk tetteink, szavaink, tekintetünk felett.

Igaz, vannak társadalmi dimenziók, a hol arra, hogy jó emberek legyünk, elég az erkölcsi fegyelmélet. A hol a kötelességek teljesítése betelt azzal, ha nem cselekszünk semmit, a mi erkölcsi törvénybe ütközik. A hol a becsületes egyszerűség a lélek mindennapi kenyere s a vágyak kielégülnek azzal, a mi a „Miatyánk“-ban foglaltatik. Lehet, ezek a boldogabbak. Sőt biztosra vehetjük, hogy ezek. De a meghaladott álláspontban, mögöttünk sok generáció reánk vizsgálható finomodásában már mások az igények s ott a tiz parancsolaton kívül vannak egyéb kötelezettségeink is. Mondjuk: uri voltunk kötelezettségei. És ezek között az első helyek egyikén áll a fegyelmélettség. Külsőségeiben is. E nélkül — a szó teljes értelmében — uri ember nincsen.

Ne kicsinyeljék tehát a fegyelmélettséget, adjuk meg neki az értékét megillető elismerést, s a hol találkozunk vele, vegyük példáját, mert nélküle nagyon tökéletlenek vagyunk. Ha ez irányban nevelni kívánjuk magunkat, első dolgunk megszokott hibáink megfigyelése. A bőbeszédű ember álljon meg egy pillanatra gondolataiban, mikor elismeri, hogy szeret sokat beszélni. Mérlegelje: a mit mond, van e annak tartalma, értéke, tanulsága, nem válik-e terhére másoknak még ez esetben is. Mert ha bőbeszédűsége nagyon sekélyes témák körül forog, vagy a tárgy leggyakrabban saját becses személye, ezt egészen biztosra veheti. Tehát vegyen erőt e kis szenvedélyén és engedjen szóhoz másokat is. Ez az önmérséklés

már fegyelmélettség. De fegyelmélettség az is, ha tudunk érdeklődést mutatni olyan dolgok iránt, a melyek teljesen közömbösen hatnak reánk, ha szívesen adunk alkalmat másoknak „könnyíteni a lelkükön.“

Ezek csak első fokozatok, de tán éppen mert első lépések: a legnehezebbek is.

Érzelmeket takarni, arczunk vonásain uralkodni, hangunk rezzenését leküzdeni, ez a fegyelmélettség magasabb iskolája.

Ha kellemetlenségeket mondanak, minél inkább rossz indulatból, annál jobban parancsolni lelkünk hullámozásának: ez már szinte művészet számba megy. Elfojtani magunkban a meglepetés hangját, ha szívünkön önkénytelenül ajkunkra tör; mosolyogoi, mikor sirni tudnánk; nyugalmat erőszakolni egész valónkra, mikor egy kis forradalom támad érzésvilágunkban; beszélni, ha fájdalmasan esik a szó: hallgatni, mikor szeretnők kikiabálni a lelkünket; mind nagy dolog, ehhez kell már a nevelésnek egy bizonyos magasabb foka.

Társaságban élő ember köteles alávetni magát mind e szabályoknak, ha csak mögötte nem akar állni annak a mértéknek, melylyel a társaséletnek tartozunk.

Mert a felállított korlátok élesek és fájdalmas a beleütközés. Kivételes szabályokat senki se teremthet meg magának — bosszúlatlanul. Mivelhogy, ha benne nem: nevelésében keresik a hibát.

Ahhoz, hogy vélt igazunkat leplezetlenül feltárjuk másokkal szemben: nincsen jogunk. Nagy tévedés azt hinni, hogy az „egyenes, igaz modor“ „őszinteség.“ Nem, egyik sem. Ellenkezőleg, egész bátran állíthatjuk, hogy e kéretlen bíraskodás: rossz modor, érdesség, nyersség. Még akkor is, ha valaki felkér bennünket véleményünk nyilvánítására: meg kell találnunk a helyes formát, hogy gyöngédtelenség nélkül mondhassuk meg az igazat.

Örömről, bánatról teljessége csak családi körben lehet túlradó, meghurczolni egyiket sem szabad. Kell tudni parancsolni még a mosolygásunknak is, a melylyel mások baklövésait honorálánk.

Mindez pedig csak az ajak fegyelmélettsége. Szemünk mozgása, tekintetünk felcsillanása is, mind határvonalakhoz kötött legyen. A szemek sok mindent kibeszélnek még akkor is, ha tud már hallgatni az ajak, s a kik megfigyelik ezt: igazat fognak adni.

Vannak tapadó, mély tekintetű, vannak mosolygó és szomorú szemek. Legkönnyebb dolguk a mosolygó szemeknek van: derű, mindig csak derű árad belőlük, s a mélységükben nincsenek rejtelmek soha. De a mély tekintetű, a tapadó szemek, ha egy-egy mély gondolat van mögöttük: szinte betűket, szavakat irnak a levegőbe. Sugaruknak utján, ha elfeledkeznek, ott minden, a mi homlokuk mögött születik: érzés, emlék vagy fájdalom. Vigyázzanak ezek a szemek!

Talán el sem hiszik igen, hogy legtöbb gyakorlatra a fej nyugodt tartása és a kezek mozdulatlansága szorul. Ez is fegyelmélettség. A legtöbb ember itt fáj el, s csak nagyon-nagyon kevesen viszik ebben a tökéletességig. Próbáljon meg valaki a — ki ebben az irányban még nem szoktatta magát fegyelméletre — csak öt perczig beszélni úgy, hogy a kezei teljes mozdulatlanságban pihenjenek, s meglátja, sokkal nagyobb dolog ez, mint hiszi. Nagyon kevés ember tudja plasztikusan emelni a tagjait, mikor elragadja a beszéd heve, de még kevesebb, a ki egyáltalán nem használja a kezét. Rendkívüli jó, megnyugtató és elegáns benyomást kelt ez a mozdulatlanság, s találkozáskor egy-egy ilyen emberrel, sokáig nem jövünk rá, hogy mi az, a mi reánk oly megnyugtatóan hat, ha beszélünk vele; mi az a harmónia, a mi szavai nyomán támad? Hogy mindez egy kicsiség — szinte nem is sejtjük.

Nem vitatom: az erkölcsi fegyelmélettségnek nagyobb értéke van. De hogy a külső fegyelmélet szolgálja amaz, az is bizonyos. A ki tökéletesen tud uralkodni ajka mozgása, szemének tekintete, mozdulata és kéztartása fölött, annak könnyebb leküzdeni a lelki tulkapásokat is — a rosszabbik értelemben magyarázván e szót.

A hol a fegyelmélettségre találunk, ott van némi biztosítékunk a nagyobb kvalitások iránt. A fegyelméletlenség pedig egyet teljesen kizár: uri voltunkat. Jó embereket, becsületes, igaz lelkeket találhatunk nélküle, de magas igényeket semmiképpen sem kereshetünk, mert a csiszolatlan kő — még ha gyémánt is — tulságosan sok gyönyörűséget még se okoz.

UJDONSAGOK.

Székelyudvarhely, febr. 26.

A Parajd-sóváradi vasút közg. bejárása. Részletes hírt adunk azon üdvöndes körülményről, miszerint a keresk. miniszter a Sóvidék ipari érdekében a Sóvár—parajdi vasút vonal kiépítését elhatározta. Ez új vonal közgazgatási bejárását a miniszter, mint jelentettük, f. hó 28-ikára tűzte ki. Mint illetékes helyről most értesítenek a bejárást a miniszter elhatározta, s annak idejét márcz. 3-ikára tűzte ki, amikor a miniszter *Tárnoky Mór* felügyelőt küldi ki.

Az Udvarhelymegyei Takarékpénztár közgyűlése. Az Udvarhelymegyei takarékpénztár részvénytársaság f. hó 19-én tartotta meg 23-ik rendes közgyűlését, Dr. *Török Albert* ny. főispán elnökle mellett. A kibocsátott mérleg főbb adatait már volt alkalmuk részletesen ismertetni, s így most csak azt említjük föl, hogy a múlt év forgalma 10,210,239 korona 32 fillért tesz ki, míg a tiszta nyereség 41,386 kor., 12 fillérre rug, a betétek összege 2,746,272 kor., 78 fillér, a tartalék és különtartalék alapja 282,367 kor., 98 fillér, nyugdíj-alapja 72,740 kor., 26 fill., összes vagyona 3,647,578 korona 64 fillér. A részvényesek közül 59-en jelentek meg, kik 468 szavazatot gyakoroltak. Miután a közgyűlés a tárgysorozatot tudomásul vette, *Steinburg Ottó* vezérigazgató tette meg jelentését. Ez üzletével — úgy mond — az intézet fennállásának 23-ik évét zárta le szép eredménnyel, toha a gazdasági viszonyok egyáltalán nem voltak kedvezők; a pénzkéréslet mérsékelt volt, mit részint a politikai helyzetből kifolyó gazdasági viszonyok, részint a rossz termés okozott. A kereszturni fiók intézet a hozzá fűzött várakozásnak teljesen megfelelt, s az évben már 13,239 kor. 47 fillér tiszta nyereséget mutat ki. A nyereség felosztására nézve azt a javaslatot teszi, hogy a részvényesek után az osztalék 14% ban állapítsák meg, az intézeti ház leírására 5000 kor., nyugdíj-alapra 5000 kor., jutalmazásokra 6425 koronát irjanak, jótékony célra 2590 kor., a különtartalék alapra 6798 kor. 94 fillért fordítsanak. Ezután *Jung-Cseke Lajos* felügyelőbizottsági elnök terjesztette elő jelentését. A felügyelő bizottság úgy az anya-, mint a fiók-intézetnél ismételtén beható vizsgálatot tartott, és a pénztárt, értékeket, valamint az üzleti könyveket mindig kifogástalan rendben találta. Az igazgatóság javaslatát teljes egészében magukévá teszik és azt a közgyűlésnek elfogadásra ajánlják. A közgyűlés ezután Dr. *Solymossy Lajos*, *Gyertyánffy Gábor*, Dr. *Mezei Ödön*, *Koncs Ármán*, *Steinburg Ottó* felszólalása után úgy határozott, hogy a javaslatba hozott 14% osztalékot 16%-ra, a négy középiskolának javaslatba hozott 200 koronát 400 koronára, a tartalékalapra előirányzott összeg terhére felemlik, egyebekben a jelentéseket tudomásul vették és elfogdták. Elhatározta a közgyűlés, hogy jövőre az anyaintézet és fiók mérlege együtt is kimutattassék, s az igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések a közgyűlést megelőzőleg kiadassanak. Végül úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak a felmentvényt megadták. Ezután az üresedésbe jött állásokat töltötték be. Újból megválasztottak: elnöknek: Dr. *Török Albert* (418), vezérigazgató helyettesnek: *Sándor Mózes* (403), igazgatósági tagoknak: *Balászy Sándor* (414), *Solymossy Endre* (409), *Reiner János* (398), *Szombatfalvy Lajos* (393); a felügyelő bizottságúal megüresedett helyet *Molnár Károly* (234) töltötték be. A kereszturni fiók igazgatóságába *Szentgyörgyi Mózes* (418), *Pap Ödön* (245) visszaválasztottak. Elnök ezután az újonnan alkotott ügykezelési és fegyelmi szabályzat tárgyalását tűzte ki, melyet a közgyűlés elfogadott, mely után a gyűlés véget ért.

Kinevezés. A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök, Udvarhelyvármegye Székelykereszturni anyakönyvi kerületbe *Szász Béla* tanítót anyakönyvessé nevezte ki.

Emléket az Agyafalvi réten. Az agyafalvi réten felállítandó Székelyemlék alap javára, a Bögözi ifjuság folyó hó 18-ikán egy mulatságot rendezett, melynek tiszta jövedelme 182 kor. 56 fillért, a rendező bizottság nevében *Demeter Domokos* elnök, és ifj. *Kiss Ferencz* pénztárnok uraktól átvettem, ezen összeget az idáig begyűlt 5517 korona 90 fillérhez hozzáadva, az alap összege tesz jelenleg 5700 korona 46 fillért. Fogadják a nemes szivű adakozók és közreműködők, hazafias adományukért e helyen is a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. *Ferenczy János*, végreh. biz. pénztárnok.

Protestáns estély. A székelyudvarhelyi ev. ref. egyház f. hó 19-én tartotta meg a téli időszak alatt ötödik egyházi estélyét. Ezen estélynek különös jelentőséget kölcsönzött az a körülmény, hogy a felolvasást *Péter Károly* alsó-sófalvi ref. pap, udvarhelyi egyházmegyei esperes tartotta. Felolvasásának tárgya: a *biblia világnézete a tudomány mai álláspontján* volt. Nem fogunk itt a sok utánjárásról és nagy tudományos készültséggel, s mégis igen világos nyelvezettel megírt felolvasás ismertetésébe, annyit azonban elmondhatunk, hogy építő hatása meg lesz a székelyudvarhelyi ref. egyház tagjainak lelkében, a kik ez alkalommal még nagyobb számban jelentek meg az estélyen. Az estély tárgysorozata a következő volt: 1. A gyülekezet éneke: Te benned biztunk, XC. Zolt. 1. vers. 2. Elnöki megnyitó. 3. Szavalt *Lányi Rózsika*. 4. Felolvasás. Tartotta *Péter Károly* alsó-sófalvi ref. pap, egyházmegyei esperes. 5. Egyházi ének. Előadta a ref. kollegiumi énekhar. 6. Szavalt *Kovács N. Pál* VIII. o. t. 7. Elnöki zárzó. 8. A gyülekezet éneke; Áld meg Ur Isten a te népedet. Belépés ingyenes volt, kegyes adományok, vallásos iratok terjesztésére fordítottak.

Az ipari munkások szabad lyceumán Hargita Nándor szakiskolai igazgató tartott a múlt vasárnap délután előadást a „*motivumokról*.” Rajzokkal illusztrálva mutatta be a motivumok keletkezését, fejlődését, majd tárgyalta azok jelentőségét az iparban; buzdítva, lelkesítve hallgatóságát, hogy a rajzot tekintse a jövőbeli kisiparos egyik legfontosabb tanulandó tárgyának, mert csak ennek segélyével képes a tárgyakon felismerni a motivumokat, csak így tud stilizálni, tervezni, az az így tudja a kész tervet megérteni és a tervelő gondolatát hiven megvalósítani. Hargita előadását mintegy 130 érdeklődő hallgatta, élénk figyelemmel végig, kiknek nevében aztán *Solymossy Endre* biz. elnök fejezte ki őszinte köszönetét, hogy ismeretünk tárházát egy újabb érdekes dologgal gazdagította. A Hymnus elkezdődött előadás a Szózat lelkes éneklésével végződött most is. Ma délután *Soó Gáspár* főgimnáziumi igazgató tart előadást, a történelem köréből, a *X-ik század magyarjairól*.

Táncestély Oklándon. *Gábor Mózes*, róm. kath. lelkész elnök, Dr. *Papp Ferencz*, *Zappé Ferencz*, alelnökök. *Tamás Péter*, pénztáros elnöksége mellett alakult rendezőség márcz. 4-ikén a község háza uagteremben kosaras táncestélyt rendez. Az estély tiszta jövedelmét egy Oklándon, a róm. katolikus hívek által felállítandó harangláb és harang beszerzésére fordítják. — Felülízetéseke: hirlapilag nyugtáznak.

Iparosok fillérestélye. A Polgári Önk. egyesület 26-iki fillérestélye, szokatlanul nagy és szép közönséget hozott egybe, ami kétségen kívül az érdekes, nagy műsornak is tudható be. Ez este három szüdarab, u. m.: A konyhában, Iskarioth egy jelenete és Barátságból egyfelvonásos került bemutatásra. A szereplők valamennyien, úgy a nők: *Székely József*, *Bartók Anna*, *Hermann Helén*, mint a férfiak: *Novák János*, *Sándor Ferencz*, *Hettás Gusztáv*, ifj. *Szemerjay Károly* és *Mészáros Zoltán*, a rájuk bízott nehéz feladatoknak igen szépen megfelelték, s méltán volt részük az egybegyűlt közönség zajos elismerésében. Az estély nem csak erkölcsileg, de anyagilag is fényesen sikerült, amennyiben 142 korona folyt be a pénztárba. A holnapi fillér-estélyt *Pék Rózsika*, *Szolga Rózsika*, *Burghárd Endre* és *Vicsai János* rendezik. Ez estén népdalokat énekel *Eröss Kálmán*; Kátsa és Göre nótákat énekel *Eröss Kálmán*, felolvas *Csikó Albert* és *Gál Ferencz* szavalt.

A József főherceg Sanatoriumi sorsjáték sorolását február 25-én megtartották. Az egyesület a hivatalos nyereségjegyzéket a Budapesti Hírlap, Pesti Hírlap és Budapest február hó 28-iki számában téteti közzé. Ezenfelül az egyesület mindazoknak, a kik levelezőlapon kéri, — ingyen küld 28-tól kezdődőleg nyereségjegyzéket.

Dominó estély. A Nőegylet márczius 4-én rendezendő dominó estélye már eddig is a legnagyobb érdeklődést keltette fel a közönség körében, úgy, hogy az méltó befejezése lesz a farsangi mulatságoknak. A rendező bizottság e célra külön meghívót nem bocsátott ki, hanem ez uton hívja meg a közönséget. Azon iv szerint is, mely csak azokhoz küldetett, a kiktől a rendezőség gondolta, hogy dominóba öltöznek: sokan fogják felöltöni a kiváló izléssel elkészített rózsaszínű dominókat. De a mint tudjuk, sokan úgy férfiak, mint nők, más színű dominóban is fognak megjelenni, s ez nemcsak hogy nem lehetséges, de kívánatos is, mert az estély fényes és kellemes hatását csak emelni fogják a különböző

színű, tarkábbnál tarkább színvegyületű dominók. Egy több tagból álló férfi és nő társaság e célra készült jelmezben fog megjelenni s ezeknek felvonulása, valamint az igen mulatságos, de csinos jelmezek méltán fogják a közönséget szórakoztatni. A dominosok tréfás bevonulásának igen kedvez az a körülmény, hogy az estély a Budapest-szálló nagytermében lesz, melyet az egyesület — nem kimélve az anyagi áldozatot — ez estére kibérelt, csak azért, mert városszerte oly nagy az érdeklődés, hogy a kisteremben nem lett volna célszerű e józú kedélyes mulatságot elrontani. Hogy a dominosok és jelmezesek bohókás tréfái között annál jobban teljék az idő, a rendezőség jux- és virágbazárrol, valamint tombolajátékról és világpóstáról gondoskodott. A jux bazárban 150 tárgy van, közöttük igen értékes dolgok. A legcsinosabb és legértékesebb 2 tárgyat az a két domino kapja, amelyik legügyesebb és legkésőbb ismerhető fel. A virágbazárban egy fővárosi kertész gondoskodik a legszebb virágokról. A dominosok 11 óra körül átöltöznek s megkezdődik a tánc s tart reggelig. Az estélyen személyjegy 1 kor. 50 fillér, páholyjegy 6 kor. A rendezőség ez uton is figyelemzetti azokat, kik páholyt váltanak, hogy erről gyorsan gondoskodjanak, mert már alig vannak üres páholyok. Válthatók Székely Dénesnél. Az estély kezdete este 8 órakor.

Nőegyleti fillérestély. A szerdai fillért a *Daróczi* nővérek rendezték. Egyike volt a legnépesebb fillérestélynek. *Dózsa Sárika* Váradi egyik költeményét szavaltta hatásosan. *Baranyai Margit* kiváló ügyességgel adott elő egy monologot. Ezután két sikerült előkép volt. Az első a három gratiát ábrázolta, a másik a japán csoportot, melyekért az elismerés *Nosz Gusztáv* tanárt illeti.

Az Udvarhelymegyei Muzéumegylet választmányára ma délelőtt 11 órakor a megyeház kistermében *Hollaki* főispán elnökle mellett ülést tart.

A Kereszturni Borkereskedés részvénytársaság a napokban adta közre múlt évi mérlegét. A részvénytársaság igazgatósága önfeláldozóan ez évben is minden lehetőt megtett, hogy a korábbi évekről fennmaradt adósság csökkentessék, s a Székelytakarékbukásával, az intézet irányában megrendült bizalmat visszaállítsa. Ezen munkájának eredménye az, hogy a társaság múlt év végén fennálló vagyon hiánya mindössze 26 ezer 826 kor. 21 fillért tesz ki. A mérlegszámlán a 80 ezer kor. részvénytőke és 24 ezer 400 kor. teherrel szemben a fenti hiányon kívül, mint vagyon a következő lényegesebb tételek szerepelnek: berendezésben 18259.71, borkészletben 35413.75, szeszkészletben 4680.60, felszerelésben 866.58, építkezésben 93431 stb. A forgalmi kimutatás szerint borból 1748423, szeszesitalokból 13910.10 vettek be; törlesztése 7200 kor., kölcsönutáni kamatba 1988.61 fillért fordítottak, a kezelési költség 5040.53, rendes fizetések 2689 koronát tesznek ki. A társaság közgyűlését a mai napon tartja meg.

A piaci kupeczek ellen. Érdekes átiratot intézett S.-Szt.-György városa a városokhoz. Az átirat elmondja, hogy a város piacát heti és országos vásárok alkalmával kupeczek lepik el, akik az élelmi cikkeket összevásárolják, mielőtt a közönség a szükségletét kielégitené és vagy idegenbe szállítják, vagy felcsigázott áron kényszerítik rá a közönségre. Egyes élelmi cikkekhöz, például tojáshoz, majorsághoz, még a legmagasabb áron sem juthatni. Sepsiszentgyörgy városa már alakított is olyan szabályrendeletet, amely ezt az abuzust korlátozások által hivatva lesz megszüntetni. Székelyudvarhely várossa is jól tenné, ha szintén tenne valamit e fontos kérdésben, mert itt is a piacon a kupeczek miatt türehtelen állapotok uralkodnak. Nagyon is eljött az ideje, hogy megkéne rendszabályozni a piacot, mert elég csapás a nagy drágaság már egymagában is. Miért sujtja ezt még a horribilis közvetítési díj is. A közvetítés hibás és káros szervezetének gyökeres átalakítása természetesen évek munkája. Azt máról holnapra megoldani nem lehet. A mai állapotokat azonban addig nem tudja elviselni a polgárság. Addig is meg kell tenni mindent a drágaság s a vele járó nyomor enyhítésére, a közönségnek az áruzsorásoktól való megvédelmezésére. A mai intézmény keretén belül meg kell csinálni mindazt, a mit lehet s meg kell szüntetni a visszaéléseket, a melyek a piacot mesterségesen drágítják. A szolid s becsületes kereskedelem szervezetlensége szülte meg a piac parazitáit, az ablézereket. Nehány ilyen ablézer kora hajnalban rátekszik a vidékről tengelyen hozott áru s mesterségesen lenyomja az árakat. Az ő révükön jut azután az áru a viszontelárusítóhoz, természetesen

már jelentékenyen drágábban. A piacnak ez az új szerve még alig ismeretes, mert lehetőleg csöndben dolgozik. De meg sem várják, hogy a gazda a kocsi-jával a piacra érjen. Ott várják már a vámnál s a mit csak lehet ott meg is vásárolnak. Ezeknek a gazdálkodását a hatóságoknak ellenőriznie kell. A városnak van ugyan egy erre vonatkozólag határozata, hogy az idegen kereskedőknek nem szabad d. e. 10 óráig semmit vásárolni. Ők ezt úgy játsszák ki, hogy ők nem vásárolnak nyíltan hanem csak megelégedeznek gabonát, s az utóbbi időben különösen sertéseket, s szalonát, zsirt meg turót. A város végén a Csere-utca melletti ugynevezett „Pálos” utcabeliek meg kimennek a városi vámon kívül, s ott felszedvén mindenféle majorságot, tojást stb. a piacon adnak tul rajta, s hogyha tisztességes asszony alkudni mer velök durva módon kergetik el. Ezen a visszaélések szigorú megtorlásával segíteni kell. Ez a polgárság összeségének érdeke.

Birtokossági közgyűlés. Székelyudvarhely város közbirtokossága *Hlatky* Miklós elnökle mellett márczius hó 26-án d. u. 2 órakor, a városi tanács-háznál tartja közgyűlését. Targyisorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzői jelentés 1904. évről. 3. Pénztárnoki jelentés a pénztár állásáról. 4. A pénztárnok részére felmentvény 1904. évre vonatkozólag. 5. Az 1905. évi költségelirányzat megállapítása. 6. Indítvány.

Gyilkosság és öngyilkosság. *Tordai* József ref. temetőrnek felesége f. hó 21-én, kedden, gyilkosságot követett el két kis gyermeke ellen, s azután maga ellen fordította a halált hozó fegyvert. A két gyermek közül a nagyobbik, az 5 éves József röktön meghalt. A kisebbik súlyosan megsérült, de életben maradásához remény van. *Tordainé* maga azonnal nem halt meg, azonban már pénteken követte gyermekét. *Tordainé* már évek óta gyógyíthatlan betegségben szenved. Sok doktornál járt, de nem tudtak rajta segíteni. Ez egészen megtört. Nem rég, mi is megemlékeztünk róla, 160 koronáját úgy össze rágták az egerek, hogy értékesíteni nem lehetett. Ez is befolyt a borzasztó tett végrehajtására. Már régen, gyakran mondogatta: együtt halok meg a gyermekeimmel. Férje rossztól tartott és soha sem hagyta magára. Kedden, febr. 21-én azonban dolga volt s elment hazulról. De mellette hagyta nagyobb fiát. Estefelé a fiu is kiment. Ekkor hirtelen felkelt betegyéből, bezárta az ajtót, levetkőztette a két gyermeket, s előbb a nagyobbra, azután a kisebbre lőtt. A harmadik lövést magára irányozta. Az első jól talált. A második nem életveszélyes, de a harmadik már életébe került. Betegsége is siettetette halálát. A bánatos férjet, ki egy becsületes, munkás polgár ember, a megrendítő eset kétségbe ejtette.

Régi pénz — új pénz. E hó 25-én bucsut mondott eddigi szereplése szinterének a tizkoronás bankó. Az Osztrák-Magyar Bank, amely kitűnően ismeri az emberek lelkületét, úgy gondolkozik, hogy az emberek természetében mindig van valami a gyermeknaivitásból, amely minden új dolognak megőrül. Miért ne szerezzon tehát egy kis örömet azáltal, hogy új formájú és színű pénzt juttat a pénz után sóvárgó emberiségnek! Költségbe se kerül s az új pénz értéke nagyobb se lesz, mint a régié. Az Osztrák-Magyar Bank ugyanis a most forgalomban levő tizkoronás bankjegyeket bevonja s új tizkoronás papírpénzt hoz forgalomba. Erről a hivatalos lap minapi száma a következőket jelenti: Az Osztrák-Magyar Bank a jelenleg forgalomban lévő 1900. évi márczius hó 31-ről keltezett 10 koronára szóló bankjegyeket bevonja és 1905. évi február hó 25-én megkezdí az 1904. évi január hó 2-áról keltezett 10 koronáról szóló bankjegyek kiadását. Az 1904. évi január hó 2-áról keltezett 10 koronára szóló bankjegyek abban a mérvben bocsátatnak ki, amelyben az Osztrák-Magyar Bank fő- és fiókintézetei a 10 koronára szóló bankjegyeket és a még forgalomban levő 5 forintos és 50 forintos államjegyek maradványát bevonják. A jelenleg forgalomban levő 10 koronára szóló bankjegyek az Osztrák-Magyar Bank fő- és fiókintézeteinél 1907. évi február hó 28-ig fizetesképp, vagy átváltás végett beszoigáltatandók, úgy, hogy e bankjegyek bevonásának utolsó határideje 1907. évi február hó 28-án lejár. Ettől az időponttól kezdve e behívott bankjegyeket az Osztrák-Magyar Bank bankintézetei már csak átváltás végett fogadják el. 1913. évi február hó 28-ika után az Osztrák-Magyar Bank többé nem köteles a 10 koronára szóló bankjegyeket beváltani vagy felcserélni. — Az új tizkoronás bankjegy rétalakja 135 milliméter széles és 80 milliméter magas, mindkét oldal-

kon vízjegy nélküli papíron vannak nyomtatva, az egyik oldalon magyar, a másikon német szöveggel. A tulajdonképpeni 125 milliméter széles és 70 milliméter magas violaszínű jegykép, két, egyenes vonalon összetaláló részből áll.

Tánczvizsgabál. *Tamás* János okl. táncztanító márczius 4-ikén, a Polgári Olvasókör nagytermében a kath. főgimn. tanuló ifjúsággal zártkörű tánczvizsgabált rendez. Az estélyen a következő műtánczokat mutatják be 1. Polka noblesse, az összes növendékek által. 2. Cakke Walk, Kékvok, szalon néger táncz, Pap Mariska és Szemlér Károly által. 3. Andalgó polka az összes növendékek által. 4. Magán magyar söló Sebestyén Dénes által. 5. Gentry Boston, Véczi Lenke és Popa Demeter által. 6. Román söló Gaal Alajos által. Kezdeté este 8 órakor. Személyenkint a belépti díj 1 korona.

Hét koronás széna. A földmivelőügyi miniszter méltányolva az ország takarmányszükségletében szenvedő vidékeiről ujabban hozzá beérkezett számos kérést, melyekben egyes birtokosok takarmányműveket kérnek azon indoklással, hogy ebbeli szükségleteiket kielégíteni egyáltalában nem képesek, tekintetbe véve továbbá azt, hogy a takarmányszükség folytán egyes birtokosok értékes állatállománya komoly veszélynek van kitéve: földmivelőügyi Miniszter a fejlődő állattenyésztésünkhöz fűződő nagy gazdasági érdekeink figyelembe vételével elhatározta, hogy a szükségben lévő gazdaközönség megsegítése, illetőleg a takarmánybeszerzés megkönnyítése céljából egyes birtokosoknak *m.-m.-kénti hét az az 7 korona árnak készpénzfizetése ellenében szénát bocsájt rendelkezésükre.* A jelentkezők kérvényeiket a *mennyiség, a vasúti állomás és a csím* pontos megjelölésével a vármegye főispánjához mielőbb nyujtsák be.

KÖZGAZDASÁG.

Országos jellegű kiállítás és vásár.

Székelyudvarhely, febr. 25.

Az udvarhelyvármegyei Gazdasági Egyesület mint jeleztük *Székelykeresztúron* f. hó 28-án és márcz. 1-én bika-és üszó kiállítást és vásárt rendez.

A kiállítás díjmentes, de az eladott állatok után 2 százalék az egyesület javára fizetendő. E kiállításon az ország összes tenyésztői versenyezhetnek magyar-erdélyi fajta saját nevelésű 2 évet betöltött tenyészbikáikkal és 1—3 éves tenyészüszóikkal.

Ezen országos jellegű tenyészbika vásárt Udvarhely, Nagyöküllő, Marostorda stb. vármegyék, sőt a Királyhágón tul lakó elsőrendű tenyésztők is felkeresik tenyészbikáikkal, e szerint úgy egysesek, mint községeknek a legkiválóbb alkalmuk van arra, hogy ott tenyészbika szükségleteiket beszerezhessék.

Az erdélyi-magyar fajta szarvasmarha munkabírása, járványos betegséggel szemben való ellentálló képessége nagyobb, mint bármely más fajtaé. E jeles tulajdonságai Gazdasági Egyesületünk kezdeményezésére megyénk területén lakó szaktenyésztőknek mintegy 3 évtized óta folytatott czéltudatos tenyésztése mellett oly magas fokra emeltettek, a minél fogva az a világ legelsőrendű igás marhájának tekintendő, melyért a nyugati államok nagy gazdái évről-évre felkeresik vásárainkat, igás marha szükségleteiket kielégítendő. Éppen azért felhívjuk a keleti államok s a hazánk azon vármegyei közönségeinek figyelmét kiállításunkra, kiknek ily marhára van szükségük, s akik jutányos árban akarnak elsőrangú magyar-erdélyi fajta tenyészállatokhoz jutni, hogy ebbeli szükségleteik kiegészítése végett vásárukat felkeresni saját érdekükben is el ne mulasszák.

A bejelentések *Gálffy* Kálmán székelykeresztúri főszolgabírnónál eszközleendő, ki mint a helyi rendező bizottság elnöke, úgy a kiállításra jövő vendégek elszállásolásáról, mint a fejhajtott tenyészállatok elhelyezéséről és ellátásáról gondoskodik s aki minden tudakozódásra készséggel szolgál felvilágosítással.

A Gazdasági-egyesület közgyűlése. A Gazdasági egyesület márczius hó 7-én délelőtt 9 órakor, a vármegyház kistermében tartja *Hollaki* főispán elnöklése mellett közgyűlését. 1. Elnöki megnyitó. 2. *Hlatky* Miklós titkár jelentése. 3. Pénztárnoki jelentés és a számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése; az ezekkel kapcsolatos intézkedések. 4. A közgyűlést 4 nappal megelőzőleg az elnökséghez benyujtott indítványok tárgyalása. A közgyűlést megelőzőleg délelőtt 8 órakor az alispáni irodában választmányi ülés tartatik, a melyre a választmány tagjai ezennel meghivatnak.

TAVIRATOK.

Budapest, febr. 25.
(Érk. d. u. 4 ó.)

Andrássy a helyzetről.

Gróf *Andrássy* Gyula tegnap este érkezett vissza Bécsből, hol a déli órákban a helyzetről tett jelentést a királynak.

Kevéssel Budapestre érkezése után, egy újságíró előtt a következő kijelentést tette:

— Az eddigi működésem nem járt sikerrel. A koalíziós kabinet alakítására irányuló törekvéseim fennakadtak a katonai kérdésekben.

— Ugy a király, mint a koalíció egyformán ragaszkodnak a maguk felfogásához.

— Miután a koalíziós kabinet, a katonai kérdések miatt men jöhetett létre, fölvettem az átmeneti kabinet eszméjét, melyhez korona hozzájárult volna, de Budapesten nem tudtam keresztülvinni ez eszme megvalósítását, tehát erről is le kell mondanom.

— Mindezt jelentettem Ő Felségének, egyuttal előterjesztést tettem a végleges megoldás lehetőségéről is, melyet keresnünk kell.

Andrássy misszióját egyelőre befejezettek tekintik, azonban nincs kizárva, hogy a király ismét *Andrássy*t bizza meg a tárgyalások folytatásával.

A politikai helyzetben ma csend állt be.

Andrássy ma délelőtt tanácskozott *Kossuth* Ferenczcel a tegnapi audencia eredményéről, kijelentve, hogy a király valószínűleg más politikusokat is fog meghallgatni.

Ezután *Andrássy* gróf *Töketeres*re utazott.

Megtámadott mandátumok.

A kuriához ma délig mindössze 24 mandátum ellen nyujtottak be petíciót.

Nyilttér.

Méltóságos

Kishalmágyi *Hollaki* Arthur főispán urak

Nagybecsű megbízása folytán f. év és hó 24-én *Ugron* Zoltán urat lakhelyén *Fiatfalva* községben felkeresve, felmutattuk neki a *Kis-Solymoson* 1905. febr. 3-án felvett s *Kovács* Lajos, *Márton* Lajos, *Baum* Mátyás és *Sipos* Mózes kissolymosi lakosok által aláírt jegyzőkönyvet, melyben nevezettek igazolják, hogy *Ugron* Zoltán ur a lefolyt képviselőválasztások alkalmával f. évi január 17-én *Kis-Solymos* községben tartott beszédében Méltóságodat „gazember” sulyosan sértő kifejezéssel illette.

Ezen jegyzőkönyvben igazolt sértő kifejezésért lovagias elégtételt kértünk.

Ugron Zoltán ur erre kijelentette, hogy ez alkalommal is fenntartja a f. év és hó 18-án megtartott közigazgatási bizottsági ülésen tett nyilatkozatát, s ismételten a felmutatott jegyzőkönyvvel szemben is kijelenti, hogy az abban neki tulajdonított sértő kifejezést nem használta, s nem is használhatta, mert a Méltóságod személyi iránt bizalommal viseltetik. Ennélfogva, mert sértést el nem követett, a Méltóságod személyére vonatkozóan semmiféle sértő kifejezést nem használt, lovagias elégtételt adni nem köteles, s ilyet nem is ad.

Ezen nyilatkozatot tudomásul véve, az ügyet a magunk részéről befejezettek nyilvánítottuk.

Székelyudvarhely, 1905. február 25.

Mély tisztelettel

Dr. Válcensik Ferencz,
ügyvéd.

Freyberger Miksa,
cs. és kir. őrnagy.

Fenntjelzett becsületbeli ügy előzményei a nyilvánosság előtt történtek. Ennélfogva ezen nyilatkozatot azért teszem közzé, hogy a közönség tudomást vehessen róla, miszerint nem rajtam mult, hogy a hátam mögött állítólag elkövetett sértést, a tagadás folytán nem létező sértő féllal szemben lovagiasan meg nem torolhattam.

Székelyudvarhely, 1905. február 25.

Hollaki Arthur.

Egy amerikai gyorsfőző vagy háztartási mérleg ingyen.

Mesésen olcsó árak mellett küldöm szét tulhalmozott raktáramból világhírű s kiválóságukért általánosan kedvelt

mexikói ezüst-áruimat

és pedig:

- 6 drb mexikói ezüst asztali kését,
- 6 " " " evővillát,
- 6 " " " evőkanalat,
- 12 " " " kávéskanalat,
- 6 " " " kiváló desszertkést,
- 6 " " " kiváló desszertvillát,
- 1 " " " mexikói ezüst levesmerítő kanál,
- 1 " " " mexikói ezüst tejmerítő,
- 2 " " " eleg. szalon asztali gyertyatartót

46 drb összesen **6 frt 50 krajczár.**

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképpen egy amerikai gyorsfőző vagy szavatosság mellett gyorsan működő 12¹/₂ hordképességű háztartási mérleget kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (belül is), melynek tartósságát 25 évi jótállást vállalok. Szétküldés a pénz előleges befizetése esetén vagy utánvétellel történik az európai raktárból.

SCHEFFER D. SÁNDOR
Budapest, VIII., Bezerédy-utca 3. sz.

Szám 587—1905. tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhíré teszi, hogy Persián János végrehajtónak Tamás Jánosné Gergely Anna végrehajtást szenvedő ellen 79 korona 02 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedőnek a fenyédi I. r. 543 sz. tjkben A + 589/3., 590/3., 1058/3. hrsz. ingatlanára 1580 kor., a II. r. 98 számú tlkjegyzőkönyvben A + 100/13a, 100a/178, 100a/185, 100a/189 hrsz. ingatlanokra 860 kor. végrehajtást szenvedőnek és a társtulajdonos Balázs Sámuelné Gergely Vilma, Miklós András és neje Balázi Róziának az I. rész. 462. sz. tjkben A + 355 hrsz. ingatlanára 19 kor. végrehajtást szenvedőnek és a társtulajdonos Gergely Vilma Balázs Sámuelné és Csiki Gergelynek az I. rész 631. számú tlkjegyzőkönyvben A + 100 hrsz. ingatlanára 10 kor. kikiáltási árban az utóbbi két telekjegyzőkönyvben a Gergely Ferencz János javára bekebelezett élet-hosszsiglani hasznélvezeti jog fenntartásával ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1905. évi április hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor Fenyéd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát kézpénzben vagy óvadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Sz.-udvarhelytt, 1905. január 19-én.

Mihály,

kir. tszéki egyes bíró.

Világhírű

a „REKORD“ festészeti műintezet, a kiválóan sikerült életnagyságu arczképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerőlevél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:

Olaj-, aquarell- és pastellfestésben fénykép után 48—63 cm. nagyságban ára 20 korona. Legnagyobb kivitelű Blom-, Platin- és kréta-rezj ára 5 korona.

Részletes árjegyzék bérmentve.

Egy életnagyságu nagy képet készítünk mindenkinek teljesen ingyen, ha részünkre 3 rendelést szerez, és azokat egyenként vagy egyszerre beküldi.

„Rekord“

festészeti műintezet

Budapest, VII., Rottenbiller-u. 46.

Szám 374—1905. kig.

A homoródi járás főszolgabírójától.

Pályázati hirdetmény.

A magyarhermányi községi szülésznői állás lemondás folytán megüresedvén, ezen szülésznői állásra pályázatot nyitok és felhívom azon okleveles szülésznőket, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványaikat hozzám folyó évi április hó 1-ig adják be.

A községi baba javadalmazása: 100 korona évi fizetés, 20 korona lakbér, 2 kor. működési díj esetenként. Szegényektől díjakat nem vehet.

H.-Oklánd, 1905. február hó 18.

Szabady Tivadar,
főszolgabíró.

Dupla villany delejes

Kereszt

Csillag

VAGY

DM R. G. 88503.

gyógyit, felüdít jótállás mellett: köszvény, reuma, asthma (nehéz légzés) álmatlanság fülzúgás nehéz hallás, epilepsia (eskór), idegeség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás migren, ehetetlenség, influenza, valamint minden ideg-betegségnél. Azon beteg, aki 88503. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérteni, meg vagyok győződve, készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 korona, idült betegségeknek alkalmazandó.

A kis készülék ára 4 korona, könnyebb betegségeknek alkalmazandó

A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel bel- és külföld részére.

Scheffer D. Sándor

Budapest, VIII., Bezerédy-utca 3.

A leghíresebb kötőgépek

házi és ipari célra

I. styriai kötő-gépgyár magyar képviselője

Budapest, VII., Erzsébet-körút 23. szám.

Részletfizetésre is kapható. — Árjegyzék ingyen, bérmentve.

Varrógépek, kerékpárok raktára.

FOGL. JÓZSEF LAJOS.

V E S Z Ü N K

egyes jobb műveket, valamint egész

könyvtárakat

különösen régi magyar és latin könyveket a legmagasabb áron

■ készpénzért ■

Nemzeti Antiquarium és könyvkereskedés

Budapest, V., Váci-körút 42 D

Szám 364 1905. kig.

A homoródi járás főszolgabírójától.

Pályázati hirdetmény.

A homoródalmási községi szülésznői állás lemondás folytán megüresedvén, arra pályázatot nyitok és felhívom azon okleveles szülésznőket, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványaikat folyó évi április hó 1-ig adják be.

A községi szülésznő javadalmazása: 100 korona évi fizetés, 40 korona lakbér, 2 korona működési díj.

Szegényeket ingyen tartozik segélyben részesíteni.

Az évi mellékjövedelme 180 koronára megy.

H.-Oklánd, 1905. február hó 14.

Szabady Tivadar,
főszolgabíró.

Szám 4285—1904 kig.

A homoródi járás főszolgabírójától.

Pályázati hirdetmény.

A homoródszentpáli körbábái állásra, mely körhöz H.-Szent-Pál, H.-Szent-Péter és Recsenyéd községek tartoznak, pályázatot nyitok és felhívom azon okleveles szülésznőket, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványaikat hozzám folyó évi április hó 1-ig adják be.

A körbaba javadalma: 80 korona rendes évi fizetés és 2 korona működési díj.

Szegényeknek ingyen tartozik segélyt nyújtani.

H.-Oklánd, 1905. február hó 4-én.

Szabady Tivadar,
főszolgabíró.

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságu portland cementet ajánl olcsó áron a

BRASSÓI PORTLAND CEMENTGYÁR

Brassóban Székelyudvarhelytt kapható Rösler és Gábor uraknál.